

[Kofod.]

som sygekasserne i dag har, og når de kontingenter, som nu betales i form af kopskat, skal betales over indkomstkatten til amtskommunen, er der jo fare for, at sygesikringsmedlemmerne ude i provinsen kommer til at betale større bidrag, fordi deres indkomster ikke er på samme niveau som f. eks. i Københavnsområdet. Derfor er jeg glad for bemærkningerne i betænkningen om, at man vil forsøge en byrdeudligning, således at vi ikke får en yderligere skævhed i byrdeudligningen i dette land.

Så er der spørgsmålet om sygekassernes formue. Det har givet anledning til mange overvejelser også i udvalget, men det er altså endt med, at der efter forhandling med Centralforeningen af Sygekasser og socialministeren er opnået enighed om, at disse sygekassers formuer skal gå over til en central fond, som skal have visse bestemte opgaver, som renteafkastningen skal gå til. Personlig har jeg været af den opfattelse, at det havde været bedre, om disse fonds var blevet amtsfonds, for jeg mener, at der er noget principielt rigtigt i, at de, der har bidraget til, at disse formuer er blevet til, også får nærmere ind på livet muligheden for at nyde goderne derved til sin tid.

Derfor er jeg også glad for den bemærkning, der står i betænkningen om, at aktiviteten fra denne fond i så vid udstrækning som muligt skal komme landsdelene til gode. Nu må vi håbe, at den fondsbestyrelse, der til sin tid bliver nedsat, også husker på, at det er penge, der er indsamlet fra hele landet og ikke centralt.

Til ændringsforslagene har jeg et par bemærkninger. Jeg har især bemærkninger vedrørende begravelseshjælpen. Jeg synes, det absolut er et gode, at vi i udvalget fandt frem til, at den skulle være med fuld statsrefusion. Det kan der også være en vis byrdeudligning i. Men i særdeleshed synes jeg der er grund til at være taknemlig over, at amtskommunerne og primærkommunerne og deres respektive organisationer fandt frem til en udmærket ordning af, hvordan

de skal fordele de administrative opgaver, således at det gik i retning af lovforslagets princip med, at den, der har behov for kontakt, kan henvende sig til lokalkommunen. Man skal ikke i et spørgsmål om betaling henvende sig til amtskommunen for at få den personlige kontakt. Jeg ser med taknemlighed på, at disse ting nu lader sig ordne rent administrativt, og jeg håber, det vil lykkes Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening at nå til en administrativ ordning, der bliver til gavn for dem, der skal benytte den.

De øvrige ændringsforslag har jeg ikke nogen bemærkninger til; de er blevet kommenteret af hr. Simonsen. Jeg vil bære til hr. Niels Mørk vedrørende kontrolafgifter gøre opmærksom på, at de er en beskyttelse af lægen mod misbrug af enkelte patienter. Jeg kan ikke give helt ret i, at de vender den tunge ende nedad, når beløbet er så lille, som det er.

Et andet spørgsmål, som vi også har drøftet i udvalget, er, at der har været en del misbrug af befodringsudgifter fra patient til læge, fordi det har været vanskeligt at kontrollere dem. På den anden side må vi vel sige, at vi skal være forsigtige med disse befodringsudgifter, for jo højere vi fastsætter betalingen hos patienten, des nemmere kan vi løbe ud i andre vanskeligheder. Så kan patienten kræve, at lægen skal ud til patienten på sygebesøg, og det kan i mange tilfælde blive dyrere. Jeg tror nok, man skal være lidt forsigtig. Men vi kan se, at det er overladt til udvalget at forhandle sig til rette om dette spørgsmål.

Ellers har jeg til slut kun den bemærkning, at vi kan anbefale at stemme for de af ministeren, udvalget eller flertallet stillede ændringsforslag, men må stemme imod mindretallets ændringsforslag.

Valbak: Ved første behandling af denne sag gjorde jeg opmærksom på, at det lovforslag, vi behandler, er et forslag om at flytte ét sæt opgaver fra én organisatorisk ramme over til en anden. Jeg sagde ved den lejlig-